

דובר בנושא עצוב, מפני שלא רק שמחזירים גויים ככלל ישראל, מכילי שאיש בעתיד יידע כלל כי מרובד כגויים, מרובד כמוהלים חר-רים היורעים כי הם עושים מעשה אשר לא ייעשה, ובכל זאת למען כסף גרוול עושים מעשה אשר לא ייעשה.

הגיעו הדברים לידי כך שקיימת תחרות פרועה בין המוהלים מי יצליח להשיג יותר מילות כאלו. מרובד במי שהפרוטה מצויה כביסם. וגם מי שאין לו יורע, כי אם הוא רוצה להבטיח כי הציבור יאמין שכנו יהורי, הוא יחפש את הכסף וישלם. מה שחשוב להם, זה להסריט את הנכרית, להוכיח כי המוהל הוא 'חרדי', ולקבל ממנו תעורה המעידה, כי הוא מל את הכן כרת וכדין וכי הוא יהודי כשר לכל רכר.

כל נשכה, האכ הוא יהודי. האמה אינה יהודיה. נכון, היא התגיירה, אבל כגיור שאין לו כל ערך, מפני שרוכ רוכם של פוסקי ההלכה קובעים בצורה הכי ברור רה, כי גם מי שהתגייר, אבל אינו שומר תורה ומצור ות אין ערך לגיור, וכי איתגלי מילתא למפרע כי הוא ככלל לא התכוון לקיים מצוות, ובאשה, הרי שילדיה אינם יהודים.

אחר הדברים התמורים כרוחב החררי, הוא התי-פוש אחד היתרים. וישנם מי שבי"ה מומחים כענינים אלו, וככל שאתה למדן יותר, תמצא היתרים טובים יותר. וכך, מצאו לעצמם כמה מוהלים מלייקוואוד ומ-קומת אחרים, איזה תשובה באיזה שר"ת, לפיו טוב לעשות מילה לאם שכזו, אבל חייבים לעשות זאת לשם גירות, ואותם מוהלים טוענים, שכאשר הם מלים ילדים כאלו, הרי המילה היא לשם גירות, וכעתיר אם הילר יחליט כי הוא רוצה להתגייר, הוא לא יזקק למי-לה.

הטענה הו שטותית, מפני שילר שגולר להורים כאלו, ויורע כי עבר כרית, ועוד יש לו תעורה כי הכ-רית היה על ידי מוהל חררי, כלל לא יעלה על דעתו כי הוא זקוק לגיור, והמצאיאות הוכיחה כי ילדים כאלו הגיעו לשיבות, ואיש לא ירע כי הם גויים, גילו זאת לאחד שכבר היו להם ילדים. כשנים האחרונות בכמה ישיבות, בחורים מתמ"י דים כיניהם מצויינים, רק ברגע לפני החתונה, ובמק-רים אחרים לאחר החתונה גילו כי אינם יהודים, מפני שלא היה ערך כלשהו לגיור של אמם או של הסבתא האמא של האמא.

השאלה היא, האם מותר למוהל חרדי למול יל-דים כאלו, וגם אם מותר, האם הוא צריך לעשות זאת, ומה רווחך אותם למול רוקא ילדים כאלו. האם המניע הוא 'יראת שמים' או דאגה לעתיד נשמת הילד, או הראגה היא לכיס הפרטי שאותו מבקשים להעשיר במאות, ובמקומות מסויימים כאלפי ידוקים. מה שמעניין, שישנם מאותם מוהלים, כשמישהו שהוא עני וקמצן מומין אותם למול את בנם, אין להם זמן, מתחמקים, מבקשים שיפנו לאחרים, 'מפני שהם תפוסים'. אבל כשהללו פונים, גם אם הם באמת תפר-סים, הם יתפנו, ויסעו למרחקים גדולים למול את ילדי הנכריות. הללו אינם עושים זאת מטוב לב, אלא מחמת ותאות הממון, ולא יתוד מכך.

ועד להיכן הגענו, שללא כל שמץ של כושה, ישנם מהם המלים בשבת, שכאן הבעיה היא כפולה, מפני שעוברים על איסור דאורייתא חילול שבת אמי-תי, ואין פוצה פה ומצפף.

הגיעו הדברים עד לתחרות פרועה כתחום זה. ומי שיתעניין וישמע מה קורה בעולמם של המוהלים,

מוהלים חרדים בשירות הנכריות

**לחרות שהם יודעים כי האם
התגיירה אבל אינה שומרת
מצוות ואין ערך לגיורה, הם מלים
את הילדים, ואף נותנים תעודות
כי הילד יהודי, לחרות שעל פי
הלכה הילד אינו יהודי**

לא יאמין במה הם עוסקים, ועם מי הם מנהלים 'עסקים'. ישנם 'מתווכים' שמסדרים להם מילות כא-לו, והם בתעסוקה מלאה. ישנם מהם העושים כשגנה רכע מיליון דולר, רק מן המילות הללו.

השאלה היא, מה עושים למנוע זאת. בכמה אסי-פות שקיים הרב החסידי רבי לייבל זאייאנץ עם המוה-לים, הוא ביקש ורתחנן שלא ימולו את ילדי אותן המ-גויידות שלא כהלכה. הוא טוען שכאשר יבינו ויידעו כי גם אם מתגיירים אבל אם אין שומרים מצוות, לא ימצאו מי שימול את ילדיהם, וגם אם ימצאו, יהיה זה מוהל שאינו חרדי ואולי אף אינו אודטרוקסי, הם יחשבו פעמיים.

בל נשכה, בענין הגירות של הנכרית, אין לנכ-דיה דבר וחצי רכר. היא אין לה כל ענין בקיום המצור-

ות, ואת הגירות היא עושה בכרי למלאות רצון כעלה. היא יורעת שעבור היהורי חשוב להינשא ליהודיה, ולכן היא מתגיירת. מצידה שהילדים לא יהיו יהודים. למי שזה חשוב, הוא הגכר, הכעל של אותה נכרית. וכאשר הוא יכין, כי אם ישא נכרית, גם אם תתגייר אבל לא תשמור תורה ומצוות הילדים לא יהיו יהודים, הוא יחשוב הרבה כטרם שישא את הנכרית, ואר לי אף יוותר עליה.

לא רק הצעיר היהורי שאינו שומר מצוות הענין הזה חשוב לו. לעיתים לאותו צעיר כלל לא איכפת אם ילדיו יהו יהודים. הוא עושה זאת בשביל ההורים, הוא יורע כי ההורים יקבלו קשה אם יתחתן עם נכרית והילדים יהיו נכרים, וככרי לדצות את רצון ההורים, הוא שולח אותה להתגייר, וכך מנחם את ההורים וטר-ען כי הילדים יהודים, וממילא אין להם עוד ממה לר-אוג.

רק אם יידעו ההורים ואותו צעיר יהודי, כי לא ימולו את הילד, וגם אם ימולו יידעו הכל כי מרובד כאינו יהודי, ואין כל ערך לגירות של האשה, הוא יאלץ לשקול בטרם הוא מתחתן אם יש טעם לכל הענין, או עדיף שלא תתגייר כלל ושהילדים לא יהיו יהודים, או שיחפש בהורה יהודיה, ולא יסכך את עצמו והוריו, ויכטיח כי הילדים יהודים.

כאן מגיעים אנו לאחדיותם של אותם מוהלים. בהם תלוי הרבה הצלחת המערכה נגד הגירות המוהי-פת. אם הם יודיעו כי אינם מלים את ילדי המגויירות שאינם שומרות מצוות, ואכן ישמרו על כך ולא יתנו יד ליוצאים מן הכלל כפי שזה קורה לדאבוננו אצל מוהלים מסויימים. אוי כל ענין הגירות ישקל אצל רבים מהם אחרת, והתוצאה גם תהיה טובה יותר.

מה שחמוד בענין זה, הוא אחריותם של אותם מוהלים חרדים. איך זה, שמוהל חרדי, וכמיוחר מי שמכונים 'בני תורה' אינם השיים כי הם עושים מעשה אשר לא ייעשה. איך זה שהם פונים לציבור הזה, ואיך זה שידיהם אינן רוערות כשהם ניגשים למול מי שב-רוד גלוי וידוע כי אינו יהודי.

המומים אנו מאותו מוהל בן תורה מלייקוואוד, אשר אמר בצורה הכי ברודה, שכאשר הוא מל ילדים כאלו, הוא אומר את הכרכה בשיבושי, את שם ה' הוא אומר בצורה משונה, וכך מבטיח כי לא יכשל חלילה בכרכה לבטלה.

הוא רואג ומפתח מן הבדכה לבטלה, אבל אינו רואג ומפתח מלהונות אלפים ורבבות של יהודים שי-חשבו כי אותו ילד יהודי, בעור שאינו יהודי כלל. לא איכפת לו שבת ישראל כשרה חלילה תתחתן עם מי שאינו יהודי, בהאמינה כי הוא יהודי, אך הוא חושש מברכה לבטלה.

בואו נחשוב יחרי, כשאדם חושש מכרכה לבט-לה, האם הוא מאמין שמה שהוא עושה טוב, או שאף הוא משוכנע כי הוא עושה מעשה לא טוב?

מי שמשוכנע כי מה שהוא עושה טוב ורצוי, אומר ברכה בשם ומלכות ולא צריך לעשות קונצים כלשהם. מי שזקוק לשיבושים כשביל שלא להיכשל בכרכה לבטלה, סימן שהוא יורע כי הוא עושה מעשה שאסור לעשות, וזה מספיק, כשביל שנשאל, איך מי שחונך כישיבות, מי שטוען כי הוא מקפיר על קלה ככתמורה, כשהוא שומע כי מישוה משלם אלף דולר עבור כרית, ועוד מבטיח הסעה, או כרטיסי טיסה ורכב משדה התעופה, וכית מלון אם יש צורך, הוא שוכח את מחוייבותו הראשונה.

מרובד בנושא עגום שנשדלל בל"ג לא לדרת ממנו, עד אשר יתוקן המצב.